

AVIZ
referitor la propunerea legislativă intitulată
„Legea profesiei de jurnalist”

Analizând propunerea legislativă intitulată „Legea profesiei de jurnalist”, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.b762 din 8.12.2010,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, sub rezerva luării în considerare a următoarelor observații și propuneri:

I. Observații generale

1. Prezenta propunere legislativă are ca obiect de reglementare stabilirea cadrului juridic general privind organizarea și desfășurarea profesiei de jurnalist.

Propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3) lit.h) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Semnalăm că în anul 2010, Consiliul Legislativ a avizat o propunere legislativă având același inițiator și același obiect de reglementare, cu o formă aproape identică, propunere transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B560 din 7.10.2010, pentru care a fost emis avizul favorabil cu observații și propuneri nr.1319/4.11.2010.

Având în vedere că observațiile și propunerile formulate în avizul anterior au fost însușite numai parțial de către inițiator, le reiterăm pe cele corespunzătoare formei actuale a proiectului.

3. Din punct de vedere al dreptului Uniunii Europene, propunerea legislativă nu constituie o transpunere a unui document juridic și nici nu urmărește facilitarea punerii în aplicare a unui regulament comunitar, motiv pentru care examinarea dispozițiilor acesteia se face numai din perspectiva compatibilității cu principiile generale statuate de *acquis-ul Uniunii Europene*.

Pe de altă parte, tot din perspectiva dreptului european, precizăm că, la nivelul *acquis-ului Uniunii Europene*, profesia de jurnalist nu face obiectul niciunei reglementări, neexistând, în acest sens, nici regulamente sau directive și nici alte documente, care să creeze un regim juridic unitar, prin stabilirea unor elemente comune care să realizeze un grad de armonizare/apropiere a legislațiilor statelor Uniunii Europene în ceea ce privește accesul și/sau exercitarea acestei profesii în spațiul Uniunii Europene. Din aceste considerente, instituțiile legiuitoare ale statelor membre dețin competența exclusivă de legiferare în domeniu.

Este, totuși, necesar să precizăm că statul care intenționează să reglementeze într-o manieră distinctă această profesie, are obligația - instituită de calitatea de țară membră a Uniunii Europene - să aibă în vedere și să respecte principiile fundamentale statuate la nivelul Tratatului de la Lisabona, motiv pentru care în raport cu conținutul proiectului, apreciem că inițiatorul trebuie să ia în considerare două aspecte, și anume:

- asigurarea faptului că, în exercitarea profesiei, jurnalistul trebuie să respecte drepturile fundamentale ale cetățenilor, așa cum sunt statuate în Carta drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană, document inclus în Tratatul de la Lisabona, conform art.6 din Tratatul consolidat privind Uniunea Europeană (TUE) - parte a Tratatului de la Lisabona: „Uniunea recunoaște drepturile, libertățile și principiile prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene din 7 decembrie 2000, astfel cum a fost adoptată la 12 decembrie 2007, la Strasbourg, care are aceeași valoare juridică cu cea a tratatelor”;

- asigurarea faptului că accesul la exercitarea profesiei de jurnalist se face cu respectarea liberei circulații a persoanelor și a serviciilor în întreg spațiul Uniunii Europene, în sensul că orice persoană, indiferent din ce stat al Uniunii provine, poate să exercite în mod liber profesia de jurnalist în oricare alt stat al Uniunii Europene, fără să aibă un tratament discriminator, prin comparație cu cetățenii acestuia.

Din analiza dispozițiilor propunerii legislative se reține că, în cuprinsul mai multor prevederi, inițiatorul respectă, într-o manieră generală, deși mai puțin riguroasă din punct de vedere al formulării juridice, dispozițiile mai multor articole din documentul european menționat, cum ar fi: respectul dreptului la libera exprimare, respectul vieții private și de familie, statuat în art.7 din Carta europeană a drepturilor fundamentale, respectul pentru libertățile cetățenești individuale sau colective (art.8 alin.(2) lit.d) și e) din proiect). Totodată, la art.35 alin.(2) lit.g) și h) din proiect se regăsesc formulări privind respectul pentru dreptul la o viață privată și de familie, respectiv pentru dreptul la demnitate și siguranță, statuate în art.1 și 6 din Carta europeană a drepturilor fundamentale.

Cu privire la sintagma „drepturi colective” formulăm, totuși, o rezervă și precizăm că, dacă libertățile individuale sunt clar statuate juridic, noțiunea juridică de *libertăți colective* nu este recunoscută nici de dreptul Uniunii Europene, nici la nivelul altor instrumente juridice adoptate de alte instituții europene (Consiliul Europei, Comisia Europeană împotriva rasismului și intoleranței ș.a.).

Cu rezerva formulată mai sus, considerăm că dispozițiile din proiect nu încalcă acquis-ul Uniunii Europene dar, în același timp, apreciem că, sub aspectul modalității de structurare a aspectelor reglementate și sub aspectul redactării, aceste dispoziții ar trebui reformulate, în sensul de a constitui obiectul unui capitol distinct, cu o formulare juridică conformă exigențelor stilului normativ.

4. Ca observații de ordin general, menționăm că prezenta propunere legislativă cuprinde reglementări de natură a afecta și schimba radical atât organizarea în profesie, cât și activitatea jurnaliștilor. Cu titlu de exemplu, ziariștii ar trebui să aibă „carte de jurnalist”, să activeze în cabinete jurnalistice, să fie examinați o dată la trei ani din punct de vedere psihologic, proiectul prevăzând și sancțiuni pentru „delicte de presă”, dar și înființarea unui organism - „Ombusman-ul mass-media român”, al cărui obiect de activitate nu este conturat cu precizie.

Având în vedere modul de redactare și soluțiile legislative propuse, proiectul nu asigură un cadru legal coerent. În același context, semnalăm și faptul că există prevederi care, prin caracterul lor, nu sunt de nivelul unei legi, ci ar trebui să facă obiectul unor norme de aplicare a legii, norme ce ar trebui elaborate în comun de instituțiile implicate - Cap.V privind normele deontologice.

De aceea, supunem atenției inițiatorului ca **art.29 lit.e)** să prevadă ca atribuție a Colegiului Național elaborarea Codului deontologic și, ca urmare, eliminarea Cap.V din proiect, având în vedere că, în prezent, există deja un Cod deontologic ale cărui prevederi sunt consimțite de jurnaliștii membri ai organizațiilor profesionale, patronale și sindicale semnatare ale Statutului Jurnalistului, adoptat de Convenția Organizațiilor Media în 2004.

Cu referire la ipotezele juridice avute în vedere de inițiator, remarcăm că acestea nu au o succesiune logică, situațiile fiind aleatoriu reglementate în capitole.

Totodată, proiectul prezintă numeroase deficiențe de exprimare și redactare, utilizându-se termeni și categorii juridice improprii sau insuficient conturate și explicate, deși, potrivit art.36 alin.(4) teza finală din Legea nr.24/2000, republicată, „redactarea este subordonată dezideratului înțelegerii cu ușurință a textului de către destinarii acestuia”.

5. La art.18 alin.(1) lit.c), semnalăm că textul se referă la infracțiuni care nu se regăsesc în Codul penal, cum ar fi „crima”, „escrocarea” și „trădarea de țară”. Pentru corectitudinea reglementării, norma trebuie reformulată, în sensul indicării infracțiunilor avute în vedere prin utilizarea denumirii lor, așa cum aceasta este prevăzută în Codul penal.

6. La art.35 alin.(2) lit.l) teza a doua, norma trebuie reanalizată, întrucât începerea unei „acțiuni la instanțele de judecată” nu poate constitui temei pentru prezentarea unei persoane drept vinovată, așa cum rezultă din textul propus. Precizăm că, potrivit art.23 alin.(11) din Constituția României, republicată, orice persoană este considerată nevinovată până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare. Este necesară, de aceea, reformularea corespunzătoare a textului.

7. Soluția legislativă propusă la art.37 alin.(2) ar trebui reanalizată, întrucât din redactarea textului rezultă imposibilitatea percheziționării jurnalistului, a domiciliului ori a cabinetului său chiar și în situațiile în care, în exercitarea profesiei, jurnalistul comite o infracțiune. Precizăm că o astfel de interdicție nu este prevăzută pentru nicio altă categorie profesională și nici nu ar fi corectă, întrucât ar crea, în mod nejustificat, o poziție privilegiată pentru jurnalistul care săvârșește o faptă penală.

8. Întrucât plângerea reprezintă o modalitate de sesizare a organelor de urmărire penală, iar existența unei astfel de plângeri nu poate atrage interdicții sau decăderi pentru jurnalistul împotriva căruia aceasta este formulată, apreciem că este excesivă instituirea prin **art.47 alin.(2)** a obligației instanțelor judecătorești și parchetelor de a informa Colegiul Național cu privire la respectivele plângeri, chiar și la cerere.

9. La **art.65 alin.(1)**, semnalăm că norma referitoare la suspendarea din profesie, „la propunerea Ombudsman-ului mass-media român” a jurnalistului împotriva căruia s-a luat măsura arestării preventive nu este corelată cu dispozițiile art.50 alin.(1), care prevăd că, în această situație, măsura suspendării din funcție se ia la propunerea **Colegiului Național**.

Totodată, precizăm că referirea la „autoritatea publică din care face parte” jurnalistul nu este corectă, întrucât, potrivit art.13 alin.(1), profesia de jurnalist se exercită în cadrul cabinetului jurnalistic individual sau în cadrul cabinetelor jurnalistice asociate, iar potrivit art.9 alin.(1), jurnalistul este independent față de orice reprezentant al administrației publice centrale și locale ori al instituțiilor publice.

10. La **partea introductivă a art.67**, întrucât „penalizarea” nu poate constitui decât sancțiunea aplicabilă în cazul unei fapte care atrage răspunderea unei persoane, este necesară reanalizarea utilizării acestei noțiuni pentru calificarea naturii juridice a faptelor prevăzute la lit.a)-c). În această situație este necesară și reformularea corespunzătoare a **art.61 lit.b)**, care trebuie să se refere, eventual, la „constatarea faptelor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art.67”, și nu la „constatarea și aplicarea penalizărilor”.

Pe de altă parte, întrucât răspunderea reglementată de art.67 are caracterul unei răspunderi disciplinare, pentru care competent să aplice sancțiunile este un organism nonguvernamental, precizarea referitoare la posibilitatea incidenței răspunderii penale sau contravenționale este incorectă. Menționăm că fapta incriminată drept infracțiune, precum și fapta stabilită drept contravenție nu poate fi decât infracțiune sau, respectiv, contravenție, nimeni neputând, prin interpretare, să schimbe caracterizarea ei juridică. În plus, precizăm că legea penală nu prevede contravenții, așa cum rezultă din textul propus. Pentru aceste motive, este necesară reanalizarea și reformularea normei din **partea introductivă a art.67**.

11. La **art.67 lit.a)**, este necesară reanalizarea normei, întrucât, din stabilirea drept contravenție a faptei editorului sau a patronului de a introduce spre publicare produse jurnalistice care nu provin de la cabinete de jurnaliști sau care nu au primit avizul unui astfel de cabinet, rezultă că nu ar mai putea fi publicate, în mijloacele de informare în masă, comentariile unor persoane care nu au calitatea de jurnalist și nici ale unor personalități din toate domeniile de activitate, dacă nu îndeplinesc condiția de a fi jurnaliști. O astfel de reglementare constituie însă o restrângere nejustificată a dreptului la liberă exprimare, consacrat de art.30 din Constituție, potrivit căruia libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public sunt inviolabile.

Pe de altă parte, semnalăm că **art.67 lit.a)** face referire la necesitatea obținerii unui „aviz” al unui cabinet de jurnaliști, deși în cuprinsul proiectului nu este reglementată o astfel de procedură, ci, potrivit **art.73**, proprietarii mijloacelor de informare în masă au obligația de a folosi „produse jurnalistice ce provin numai de la cabinetele de jurnalist”. Observațiile sunt valabile, în mod corespunzător, și pentru **art.67 lit.c)**.

Precizăm, totodată, că, din redactarea **lit.c)**, rezultă că patronul ar avea nevoie de acordul editorului de a introduce spre publicare produse jurnalistice, în vreme ce din dispozițiile **lit.a)** nu rezultă o astfel de obligație.

La **lit.b)**, pentru corectitudinea exprimării, sintagma „de a introduce produse jurnalistice” trebuie înlocuită cu sintagma „de a introduce spre publicare produse jurnalistice”. Observația este valabilă și pentru **lit.c)**.

La **lit.d)**, precizăm că fapta de a publica materiale care sunt de natură să aducă atingere unui drept sau interes legitim al unei persoane nu poate atrage răspunderea decât în situațiile în care dreptul sau interesul legitim al persoanei a fost efectiv vătămat, iar respectiva vătămare a fost constatată de instanța judecătorească, potrivit legii. Menționăm că o astfel de rațiune a fost avută în vedere și de legiuitorul constituant care, prin dispozițiile art.52 din Legea fundamentală, a consacrat dreptul persoanei vătămate într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri de

a obține recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei, în condițiile legii organice.

II. Observații de redactare și de tehnică legislativă

1. Ca observație de ordin general, potrivit prevederilor art.56 alin.(1) teza a doua din Legea nr.24/2000, republicată, precizăm că secțiunile se numerează cu cifre arabe, și nu cu cifre romane.

2. La **art.5**, marcarea celor două ipoteze juridice trebuie realizată, potrivit normelor de tehnică legislativă, prin înlocuirea “lit.a)” și “b)” cu cifrele „(1)” și „(2)” inserate în debutul textelor propuse.

La **actuala lit.b)**, din rațiuni gramaticale, este necesar ca sintagma „orice societate de radio sau de televiziune care transmit” să fie înlocuită cu expresia “orice societate de radio sau de televiziune care **transmite**”.

3. La **art.8**, din aceleași considerente de redactare, cele două ipoteze juridice trebuie marcate, astfel:

„Art.8. - (1) Jurnalistul promovează drepturile. ...

(2) Jurnalistul poate desfășura.....”.

La **lit.b)**, pentru un spor de rigoare în reglementare, este necesar ca expresia „precum și ale reprezentanților autorităților administrației publice, serviciilor publice și instituțiilor publice” să fie redată sub forma „precum și ale reprezentanților autorităților publice, **serviciilor și instituțiilor publice**”.

La **lit.c)**, pentru un spor de rigoare normativă, potrivit prevederilor art.21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.17/2005 pentru stabilirea unor măsuri organizatorice la nivelul administrației publice centrale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.198/2005, cu modificările ulterioare, este necesară înlocuirea sintagmei „agenților economici” cu sintagma „**operatorilor economici**”.

De asemenea, pentru claritatea exprimării, este necesar ca expresia „precum și cu privire la calitatea produselor lor acestora” să fie redată sub forma „precum și cu privire la calitatea produselor **acestora**”.

4. La **art.13 alin.(1)**, pentru unitate în redactare, este necesar ca textele enumerării să fie marcate sub forma „a)”, respectiv „b)”.

5. La **art.14 alin.(3)**, tot din considerente de redactare, expresia „numit în continuare Colegiul Național” trebuie redată sub forma „**denumit** în continuare *Colegiul Național*”.

6. La **art.17 alin.(2)**, semnalăm că norma are un caracter eliptic, motiv pentru care este necesară revederea și reformularea textului.

7. La **art.18 alin.(2)**, pentru corectitudinea normei de trimitere, este necesară revederea referirii la alin.(1) lit.d) – e), având în vedere că alin.(1) nu cuprinde lit.e).

La **alin.(3)**, din același motiv, semnalăm că la alin.(1) lit.b) e vorba de un examen *psihologic*, și nu de un examen medical. Pe cale de consecință, este necesară revederea și reformularea textului.

8. La **art.19 alin.(1)**, pentru o reglementare corectă, este necesară înlocuirea sintagmei „condițiilor prevăzute la art.19 din prezenta lege” cu expresia „condițiilor prevăzute la **art.18**”, întrucât în cuprinsul art.18 sunt reglementate condițiile pe care trebuie să le îndeplinească cumulativ un jurnalist.

9. La **art.21 alin.(2)**, este necesară eliminarea din finalul textului a sintagmei „potrivit Hotărâri Guvernului nr.11/2009, cu modificările și completările ulterioare”, deoarece această precizare nu se justifică în context, în avizul anterior mențiunea fiind făcută pentru redarea corectă a denumirii respectivului minister.

10. La **art.22 lit.a)**, pentru unitate în redactare, este necesară înlocuirea sintagmei „conform art.45 din prezenta lege” cu expresia „potrivit art.45”.

11. Pentru unitate terminologică și pentru respectarea prevederilor art.37 alin.(3) din Legea nr.24/2000, republicată, potrivit căreia exprimarea prin abrevieri a unor denumiri sau termeni se poate face numai prin explicitare în text, **la prima folosire, la art.24**, este necesară utilizarea expresiei „de către Colegiul Național”, deoarece, sintagma „Colegiul Național” apare pentru prima dată în text la **art.14 alin.(3)**. Observația este valabilă și pentru **art.25 alin.(1)**, precum și pentru **art.34 alin.(1)**.

12. La **art.28**, pentru a evita confuzia cu biroul consultativ prevăzut la art.26 alin.(1), propunem ca termenul „birou”, care desemnează filialele/dezmembrămintele teritoriale ale Colegiului Național, să fie înlocuit cu expresia „birouri județene”, cu atât mai mult cu cât această noțiune este utilizată și la **art.47 alin.(1)**.

În plus, pentru caracterul complet al normei, textul trebuie să precizeze dacă aceste birouri județene au sau nu personalitate juridică.

13. La **art.34 alin.(3)**, pentru unitate terminologică, este necesar ca termenul „Colegiului” să fie înlocuit cu expresia „Colegiului Național”.

De asemenea, în finalul textului, pentru un spor de rigoare normativă, sintagma „supuse Legii jurnalistului” trebuie redată sub forma „supuse **prezentei legi**”.

14. La **art.35 alin.(2) lit.j)**, pentru corectitudinea exprimării, sugerăm înlocuirea cuvântului „promovarea” cu termenul „**prezentarea**”, mai adecvat în context.

15. La **art.37 alin.(1)**, pentru evitarea caracterului echivoc al normei, este necesară revederea textului, deoarece rezultă că jurnalistului îi sunt garantate, pe lângă protecția secretului profesional, „documentele, carnetele de însemnări, benzile, casetele, filmele, fotografiile sau alte mijloace de stocare a informației, precum și aparatele destinate practicii profesionale, ce îi aparțin sau se află asupra sa, pe timpul exercitării profesiei”.

16. La **art.43**, potrivit rigorilor stilului normativ, sugerăm ca sintagma „îi eliberează de această obligație” să fie înlocuită cu expresia „îi **exonerează** de această obligație”.

17. La **art.46 alin.(2)**, din considerente de redactare, expresia „dispozițiile alineatului (1)” trebuie redată sub forma „**prevederile alin.(1)**”.

18. La **art.49 alin.(1) lit.c)**, este necesară revederea textului, având în vedere că norma se referă, inițial, la „**penalizare**”, urmând ca apoi să facă referire la „**plata amenzii**”.

19. La **art.50 alin.(2)**, pentru corectitudinea normei, este necesară revederea trimiterii la **art.23 lit.c)**, întrucât acest text face referire la „fapta prevăzută de legea penală”, în general, și nu la anumite infracțiuni.

20. Semnalăm că numerotarea actualului Capitol VIII „Delictul de presă” este eronată, acesta fiind, de fapt, Cap.VII, iar actualul Cap.VII urmând să devină Cap.VIII.

21. La **art.52**, potrivit exigențelor de tehnică legislativă, este necesar ca ipotezele juridice din cuprinsul textului să fie marcate ca alineate distincte.

Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru **art.54**, în ceea ce privește ipoteza juridică, ce debutează prin sintagma „Dacă una din aceste condiții lipsește...”, urmând ca actualul alin.(2) să fie renumerotat.

22. La **art.53**, din considerente de ordin gramatical, este necesar ca expresia „a cauzat o daună materială ...” să fie redată sub forma „**au** cauzat o daună materială ...”.

23. La **art.54 alin.(2) lit.e)**, pentru unitate în redactarea articolului, este necesar ca textul să debuteze prin cuvântul „**autorilor**”.

24. La **Cap.VII**, din rațiuni de redactare, este necesar ca **titlul** să fie ortografiat, astfel: „**Ombudsman-ul mass-media român**”.

25. La **art.55 alin.(1)**, pentru claritatea și precizia normei, este necesară reanalizarea sintagmei „și s-a cerut reglementarea prin instanța de judecată”, din partea de final a textului, deoarece din redactare nu rezultă intenția inițiatorului.

La **alin.(2)**, pentru corelare cu **art.56**, este necesară revederea textului în ceea ce privește numărul reprezentanților din care este format Ombudsman-ul. Semnalăm că, în timp ce **alin.(2)** al **art.55** se referă la 7 reprezentanți, din redactarea **art.56** rezultă că acest organism nonguvernamental este alcătuit din 5 reprezentanți.

La **alin.(4)**, pentru corectitudine în reglementare, este necesară înlocuirea expresiei „în conformitate cu prevederile legii nr.246/2005, cu modificările și completările ulterioare” cu sintagma „potrivit prevederilor **Ordonanței Guvernului nr.26/2000** cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin **Legea nr.246/2005**, cu modificările și completările ulterioare”.

26. La **art.58 alin.(1)**, pentru corelare cu **art.56**, este necesară revederea textului, în ceea ce privește sintagma „ia hotărâri în prezența *a cel puțin cinci membri*”, având în vedere că, potrivit **art.56**, Ombudsman-ul mass-media este format din **5 membri**.

27. La **art.61 lit.b)**, pentru rigoare normativă, sintagma „la **art.67** din prezenta lege” trebuie redată sub forma „la **art.67**”.

La **lit.e)**, din rațiuni de redactare, este necesar ca expresia „statul de funcții” să fie redactată sub forma „**statul de funcții**”.

28. La **art.64 alin.(4)**, semnalăm că textul este eliptic, motiv pentru care este necesară revederea și reformularea acestuia.

La **alin.(5)**, pentru corectitudinea normei de trimitere, este necesară înlocuirea expresiei „în condițiile pct.(2) și (3)” cu sintagma „în condițiile **alin.(2) și (3)**”.

29. La **art.65 alin.(2)**, din motive gramaticale, expresia „se pot adresa instanțelor de judecată” trebuie redată sub forma „se **poate** adresa instanțelor de judecată”.

30. Pentru asigurarea unei reglementări complete, precum și pentru corelare cu dispozițiile **art.61 lit.b)** și ale **art.68 alin.(1)**, **art.67** ar trebui completat cu un nou alineat, **alin.(2)**, potrivit căruia constatarea faptelor și aplicarea sancțiunilor se fac de către

Ombudsman-ul mass-media român, prin proces-verbal. Pe cale de consecință, actualul text al art.67 va deveni alin.(1).

31. La art.68 alin.(1), întrucât, potrivit proiectului, faptele prevăzute la art.67 nu constituie contravenții, este necesară reformularea corespunzătoare a expresiei „procesului verbal de constatare a contravenției”.

La **alin.(2)**, semnalăm că, pentru corectitudinea exprimării, sintagma „s-a produs încălcarea prevederilor delictului de presă” trebuie înlocuită cu expresia „s-a produs încălcarea prevederilor art.67 alin.(1)”.

32. La art.69, pentru respectarea cerinței prevăzute la art.49 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, enumerările trebuie marcate cu litere mici ale alfabetului și nu cu cifre arabe.

La actualul **pct.5**, având în vedere că faptele prevăzute la art.67 nu sunt definite drept „delicte de presă”, este necesară reformularea corespunzătoare a expresiei „persoanei afectate de delictul de presă”.

33. La art.77, pentru caracterul complet al normei, este necesară înlocuirea expresiei „Legea nr.3/1974” cu sintagma „Legea presei din România nr.3/1974”.

Totodată, menționăm că formula generică „**precum și orice alte dispoziții contrare**”, vizând acele prevederi, neidentificate prin text, care ar fi contrare soluțiilor preconizate prin noua reglementare, nu este recomandată de normele de tehnică legislativă, întrucât numai prin abrogări exprese se poate realiza o departajare certă a legislației active de cea care trebuie considerată scoasă din vigoare.

PREȘEDINTE
dr. Dragoș ILEA

București
Nr.7/5.01.2011

Legea presei din România

1 republicare

B. Of. nr. 3/19 ian. 1978

Legea presei din România (republicare)

2 modificări prin

O.U.G. nr. 53/2000

M. Of. nr. 227/23 mai 2000

abrogă legea cu excepția dispozițiilor art. 72-75 și ale art. 93.

Unele măsuri privind soluționarea cererilor referitoare la
acordarea de despăgubiri pentru daunele morale

respinsă prin L. nr. 45/2002

M. Of. nr. 75/31 ian. 2002

3 modificări prin

O.G. nr. 34/2001

M. Of. nr. 511/28 aug. 2001

abrogă O.U.G. nr. 53/2000

Ordonanță pentru modificarea și completarea Legii nr.
146/1997 privind taxele judiciare de timbru

aprobată prin L. nr. 742/2001

M. Of. nr. 807/17 dec. 2001

Notă: D.C.C. nr. 778/2009 - M. Of. nr. 465/6 iul. 2009 (art. I pct. 4)